

วลัยพรรณ พงษ์ศิริสุนทร 2550: การประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยที่มีภาวะโภชนาการเกิน
 ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์)
 สาขาคหกรรมศาสตร์ ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
 รองศาสตราจารย์ออบเชย วงศ์ทอง, วท.ม. 142 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.) ประเมินพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคมและสติปัญญา
 ระหว่างเด็กปฐมวัยที่มีภาวะโภชนาการสมส่วนกับเด็กปฐมวัยที่มีภาวะโภชนาการเกิน 2.) เปรียบเทียบพัฒนาการ
 ด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคมและสติปัญญาของเด็กปฐมวัยที่มีภาวะโภชนาการสมส่วนกับเด็กปฐมวัย
 ที่มีภาวะโภชนาการเกิน และ 3.) ติดตามพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคมและสติปัญญาของเด็กปฐมวัย
 ที่มีภาวะโภชนาการสมส่วนและเด็กปฐมวัยที่มีภาวะโภชนาการเกิน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กปฐมวัยทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่มีภาวะโภชนาการสมส่วน
 และเด็กปฐมวัยที่มีภาวะโภชนาการเกิน จำนวนกลุ่มละ 15 คน รวม 30 คน ที่มีอายุระหว่าง 4 - 5 ปี ของโรงเรียน
 ระดับศึกษา ทำการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงและการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เก็บข้อมูล 2 ครั้ง โดยครั้งที่ 2 ห่างจาก
 ครั้งแรก 6 เดือน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ กราฟแสดงเกณฑ์อ้างอิงการเจริญเติบโตของเพศชายและหญิง
 อายุ 2 - 7 ปี น้ำหนักตามเกณฑ์ส่วนสูง ของกองโภชนาการ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2543 และ
 แบบประเมินที่ผู้วิจัยปรับจากมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กปฐมวัย พุทธศักราช 2546 สถิติที่ใช้
 คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ t test โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการวิจัยในการประเมินพัฒนาการครั้งที่ 1 พบว่ากลุ่มเด็กที่มีภาวะโภชนาการสมส่วนมีพัฒนาการ
 ด้านร่างกายและสติปัญญาสูงกว่าเด็กกลุ่มที่ภาวะโภชนาการเกิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่มี
 ความแตกต่างกันในด้านอารมณ์-จิตใจ สังคม และในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การประเมิน
 พัฒนาการครั้งที่ 2 เด็กทั้งสองกลุ่มมีพัฒนาการทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จาก
 การติดตามพัฒนาการเด็กที่มีภาวะโภชนาการสมส่วนและเด็กที่มีภาวะโภชนาการเกิน พบว่าเด็กทั้งสองกลุ่มมี
 พัฒนาการดีขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่มีความแตกต่างกันในด้านสติปัญญา อย่างไรก็ตาม
 การติดตามพัฒนาการเด็กทั้งสองกลุ่มโดยภาพรวมมีพัฒนาการที่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

Walaipan Pongsirisuntorn 2007: Development Assessment of Over Nutrition Preschool Children at Rabeabsuksa School in Bangkok Metropolis. Master of Science (Home Economics), Major Field: Home Economics, Department of Home Economics. Thesis Advisor: Associate Professor Obcheuy Wongtong, M.S.141pages.

The purposes of this research were to: 1) assessment physical, emotional, social and intellectual development between children with normal nutritional status and children with over nutritional status 2) compare physical, emotional, social and intellectual development between children with normal nutritional status and children with over nutritional status and 3) follow up physical, emotional, social and intellectual development of children with normal nutritional status and children with over nutritional status.

The subject of this research were boys and girls with normal nutritional status and children with over nutritional status, which divided into two groups, 15 children with normal nutritional status and over nutritional status, totally 30 samplings, ranging in age between 4-5 years old from Rabeabsuksa School by purposive sampling and simple random sampling. Data collection had done two periods of six months times. The research instruments were graph of reference criterion about the children development of boys and girls between 2-7 years old related weight for height, which developed by department of health, ministry of public health, 2000 and Thai preschool child expected characteristics standard 2003. Percentage, mean and t-test were used as tools for data analysis.

The results of the first assessment found that children with normal nutritional status had more development in physical and intellectual than the children over nutritional status with statistically significantly level .05, but there was not statistically significantly different in the emotional, social and all development in level .05. The second assessment was not statistically significantly different in any parameters in level .05. The follow up of the development of children with normal nutritional and over nutritional children in the physical, emotional and social development had improved statistically significant in level .05, but there was not statistically significantly different in the intellectual development. However, the follow up of the children of both group from all development parameters were better statistically significantly in level .05.